



Brusel 24. února 2020
(OR. en, fr)

Interinstitucionální spis:
2017/0332(COD)

6060/20
ADD 1 REV 1

ENV 78
SAN 48
CONSUM 25
CODEC 109

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. předchozího dokumentu:	5813/20
Č. dok. Komise:	5846/18 - COM(2017) 753 final + ADD 1
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepřelované znění) – politická dohoda – prohlášení

**Prohlášení Česka, Dánska, Francie, Kypru, Maďarska,
Malty, Německa, Nizozemska a Polska
– bod odůvodnění 40**

Výše uvedené členské státy podporují přijetí směrnice o pitné vodě, která zajistí nejen přísné normy bezpečnosti pitné vody pro naše občany, ale rovněž nepřímou zlepšení bezproblémového fungování vnitřního trhu.

Domníváme se však, že je zcela nevhodné, aby byla v odůvodnění právního aktu zabývajícího se pitnou vodou uvedena obecná formulace, že Komise přijme opatření ohledně přístupu k právní ochraně v členských státech. Tato formulace nemění stávající právní stav, pokud jde o přístup k právní ochraně, ani nedává Komisi další pravomoci, aby podnikala právní kroky v těchto záležitostech.

Dodržování Aarhuské úmluvy, jejímiž jsou členské státy samostatnými smluvními stranami, bereme vážně. Jejím dodržováním ze strany členských států je, v souladu se zásadou subsidiarity, nejlepší se zabývat na úrovni členských států. Skutečnou výzvou, kterou je třeba řešit, však i nadále zůstává dodržování Aarhuské úmluvy ze strany samotné Unie, jak je uvedeno v rozhodnutí Rady 2018/881 a ve zjištěních Výboru pro dohled nad dodržováním Aarhuské úmluvy ve věci ACCC/C/2008/32. Navzdory dokončení studie požadované Radou a prohlášení Komise ve sdělení o Zelené dohodě pro Evropu ze dne 11. prosince 2019, že „zváží revizi Aarhuského nařízení“ (nařízení 1367/2006), konstatujeme, že žádný takový návrh v pracovním programu Komise na rok 2020 uveden nebyl.

Ačkoli jsme připraveni přijetí této směrnice s ohledem na širší přínosy, které poskytne, podpořit, budeme pozorně dbát na to, aby bylo zajištěno, že takovéto formulace ohledně přístupu k právní ochraně v členských státech nebudou v budoucích právních předpisech v oblasti životního prostředí uvedeny.

Prohlášení Lucemburska

Lucembursko je v duchu kompromisu připraveno přijmout dohodu ohledně návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění), která rovněž představuje pozitivní reakci na iniciativu Right2Water.

Vyjadřuje však politování nad neambiciózní dohodou ohledně metabolitů pesticidů a s politováním konstatuje, že vzhledem k chybějícímu podrobnému posouzení dopadu nebyly dostatečně analyzovány důsledky uplatňování ustanovení týkajících se materiálů, které jsou v kontaktu s vodou, pokud jde o zátěž a náklady pro relevantní aktéry.

Prohlášení Nizozemska

– články 1 a 16

Nizozemsko důrazně podporuje myšlenku, že je důležité mít přístup k pitné vodě, a uvítalo iniciativu Right2Water. Na vnitrostátní úrovni má bohatou praxi a dobrý právní rámec ohledně přístupu k pitné vodě dobré jakosti a ohledně jejích dodávek. Nizozemsko se nicméně nadále domnívá, že směrnice o pitné vodě, zaměřující se na jakost pitné vody, není vhodným nástrojem pro řešení otázky zlepšení přístupu k pitné vodě v EU. Nizozemsko vyjadřuje pochybnosti nad rozšířením oblasti působnosti této směrnice způsobem, který v sobě skrývá nebezpečí, že by jí mohla být dotčena odpovědnost členských států, zejména s ohledem na povinný a specifický charakter určitých opatření. Podporuje přijetí této směrnice, jelikož tato směrnice bude představovat nesporné a širší přínosy pro jakost pitné vody a také proto, že Nizozemsko věří, že systém dodávání pitné vody v naší zemi je v souladu se závazky podle článku 16, avšak zdůrazňujeme, že za způsob, jakým se má otázka přístupu k pitné vodě řešit, odpovídají členské státy.

Prohlášení Komise k aktům v přenesené pravomoci

Komise vyjadřuje politování nad rozhodnutím spolunormotvůrců omezit její zmocnění měnit přílohy revidované směrnice o pitné vodě pouze na přílohu III, ačkoli Komise ve svém původním návrhu usilovala o zmocnění měnit přílohy I až IV.

Zvláště vyjadřuje politování nad tím, že spolunormotvůrci nesouhlasili s tím, aby měla zmocnění měnit přílohu II, což je obzvláště nezbytné vzhledem k tomu, že je třeba aktualizovat požadavky na monitorování uvedené v příloze II s ohledem na vědecký a technický pokrok.

Prohlášení Komise k postupu přijímání prováděcích aktů

Komise zdůrazňuje, že uplatňování čl. 5 odst. 4 druhého pododstavce písm. b) bez řádného zdůvodnění je v rozporu s literou i duchem nařízení (EU) č. 182/2011 (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13). Použití tohoto ustanovení musí být reakcí na konkrétní potřebu odchýlit se od zásady, podle níž může Komise přijmout navrhovaný prováděcí akt, pokud nebylo vydáno žádné stanovisko. Protože se jedná o výjimku z obecného pravidla stanoveného čl. 5 odst. 4, nelze je jednoduše považovat „za pravomoc zákonodárce rozhodovat podle vlastního uvážení“, ale je nutné je vykládat restriktivně, a musí tedy být odůvodněno.
